

тъ дробъ, и не изисква, въ подобенъ случай, освѣтъ това на распаление-то на бѣлиа-тъ дробъ. При сичко това когато тя съществува особно, забѣлѣжава се кашлица-та съ една разнообразна трѣска въ силата си. Бодежъ-тъ не се узнава освѣтъ чрѣзъ единъ постепенъ натискъ подъ мама-та (двѣ рѣбра по доло), отъ когото дѣте-то начинава да плаче. По слѣдствие на това распаление ако би да се набере вода въ ципа-та, то рѣбра-та се издаватъ навънъ и дихание-то освѣтъ дѣто е твърдѣ бързо, става почти като не възможно; лице-то стои блѣдо и увѣхнхло; отпадане силно, пулсъ почти нечувствителенъ.

Лѣчение.—Въ подобенъ случай ето лѣчение-то що рекомандува докторъ Тестъ : **ФОСФ.** №30 (6 зр. въ 30 др. вода) по една лъжичка ката 10 минути отъ утромъ до пладнѣ; а подиръ пладнѣ **СПОНЖ.-Т.** по една лъжичка прѣзъ $\frac{1}{2}$ часъ. Разумѣва се че ако положение-то се подобри, то взятки-тъ на лѣкарство-то ще се разрѣдѣтъ. —Дѣтца що се слаби, болнакави, сухи, блѣди и отъ наравъ сжрдитъ, подиръ **СПОНЖ.**, дай **АРС.** №30 (4 зр. въ 20 др. вода) по една лъжичка ката сутрѣна.

Сжца-та болѣстъ въ хроническо положение. Бодежъ и трѣска въобще не съществуватъ, само увеличение-то на гжрди-тъ е явно; най-малко-то движение затруднява дихание-то; една малка суха каш-